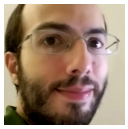
Als marges

Per JoanM el dv., 20/03/2020 - 21:00

Passa als rius, quan baixen amb força: la vida fràgil se'n va als marges. Ànecs, aus de tota mena, peixos i granotes... tots s'arreceren a unes zones més calmades, a les ribes exteriors. Els fràgils només suporten la fragilitat d'unes aigües semiquietes, apartades, excloses. Els matolls apaivaguen l'embranzida i l'aigua banya els marges en forma d'ones inofensives que belluguen i sanegen l'ecosistema pantanós.

Quan vivim, no passa el mateix? La força destructiva de la voracitat econòmica, o de la pressió laboral i familiar, o del coronavirus,... baixa amb tots aquells que són capaços de surfejar-la, els més forts. I deixa als marges la vida fràgil, que no hi arriba. Indigents exclosos d'economia. Persones a l'atur o familiarment fracassats. Infectats, però també desnonats, migrants dels CIEs, persones que no tenen sostre on protegir-se de la pandèmia. Als marges.

Aquests dies Déu ens convida a la missió de sanejar aigües marginals. Des de la prudència del #quedatacasa, pensa també en els més vulnerables, que potser ni en tenen. Són a la vora? Escolta el que necessiten. Com podríem ser aigua fresca que banya els marges dels més oblidats?